

Nie dotykaj dzikich róż

Marek Grechuta

Powolutku, po cichutku
Rośnie róża nam w ogródku
Rośnie taka duża róża
Co się w blasku słońca nurza
Róża, co się w blasku
W blasku słońca nurza

A gdy na nią pochuchamy
Zatańczymy, zaśpiewamy
To zapachnie wonią taką
Że odpadną skrzydła ptakom
Że się zwęglą wszystkie drzewa
Że umilknie ten, co śpiewa
Nie dojrzeje, co dojrzewa
Róża z siłą niemożliwą
Będzie dzwonić jak żeliwo
Gdy ją trącisz - ciszę zmącisz

A w tej ciszy taka susza
Nawet motyl się nie rusza
Spadną myśli osmalone
Wróble zlecą też z jabłonek
Róża wielkim ogniem
Wielkim ogniem płonie
Przypomina pelargonie
Pękną mury rozżarzone
Roztopnieją rozpalone
Wyjdź zobaczyć taki płomień
Wyjdź zobaczyć taki płomień
Wyjdź zobaczyć taki płomień

Ale może, może tak się zdarzyć
Że się możesz ogniem sparzyć
Gdy ci padnie blask na twarzy
W takim razie trudno, cóż
Cóż, trudno, cóż
Cóż, cóż, no cóż
Nie dotykaj dzikich róż

W takim razie trudno, cóż
Nie dotykaj dzikich róż
No cóż, no cóż, no cóż, no cóż
Nie dotykaj dzikich róż